EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 11/01/2023 a les 12:51

?Com més millor

A mitjans dels vuitanta van aparèixer a Manresa diversos grups de pintors amb noms com Segadors, Almogàvers 2, Serrallonga, Bandolers, Resistència Països Catalans... Militants amb més experiència van saber veure que aquella generació érem el camp abonat on l'independentisme organitzat podia créixer. Van contactar aquells nois i (poques) noies per cohesionar-los (en això les birres del Barbacoa hi van ajudar) i enquadrar-los al Moviment de Defensa de la Terra. De seguida es va veure que aquell independentisme radical i juvenil no aconseguia atreure altres sectors de la societat i això va provocar una convulsa discussió. Uns crèiem que calia ampliar per l'esquerra i els altres pel nacionalisme. Uns parlàvem de revolució i els altres de front patriòtic. Estàvem d'acord en una cosa: l'independentisme havia d'arribar a més gent. Els resultats d'aquella *clarificació ideològica* tampoc no van ser els esperats i es va optar per reformular el projecte, amb una altra marca i una altra proposta. La idea era senzilla: on podem aconseguir nous independentistes? Entre els que encara no ho són. Se'n va dir Unitat Popular i l'ocasió van ser les eleccions municipals de 1991. A Manresa vam anar a buscar persones de l'àmbit ecologista, que no s'hi van avenir, del PCC, que tampoc, i de l'MCC, que sí que es va integrar a la candidatura. Quatre anys més tard obríem encara més el focus i ens aliàvem amb ICV en un coalició que no va acabar bé.

La CUP ha crescut sotmesa sempre a la mateixa disjuntiva: obrir-se per intentar guanyar pes o mantenir intactes les coordenades ideològiques. A partir de 2010, quan apareixen la PDD, les Consultes, l'ANC o l'AMI, el debat entre els partidaris de participar en aquest nou independentisme transversal i els que preferirien mantenir-se'n al marge agafa més força. Sigui com sigui, el gruix de l'independentisme ha tingut sempre una mateixa obsessió: ser com més millor. Ara fa cinc anys, però, va sorgir un nou corrent que considera que no es tracta de ser més sinó d'estar més determinats. Fan befa del concepte *eixamplar la base* i prefereixen ser pedra a la sabata que tractor del moviment. El regne d'Espanya no té, ara per ara, cap intenció d'avalar un referèndum ni que ho demanés el 80% del Parlament, però segueix sent cert que com més siguem més legitimitat i força tindrem, i més s'assemblarà l'independentisme al país que vol convertir en república.